

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Når hr. Christian Wedell-Neergaard siger, at man fastholder det, der er nu, er det så også på grundlag af, at vi allerede har erfaringer for, hvordan det har virket i 2005, altså første gang hvor der skulle stemmes til de nye kommuner? Der kom vi i en situation, hvor et flertal af vælgerne i ni kommuner sagde, at et parti ikke skulle have absolut flertal i kommunalbestyrelsen, men alligevel skete det. Er det virkelig et grundlag for at sige, at det her er godt nok?

Hr. Christian Wedell-Neergaard har selv en kommunal fortid, og hr. Christian Wedell-Neergaard ved, hvor meget det betyder, at man har et absolut flertal i en kommunalbestyrelse, specielt i den fase, hvor man vælger borgmester og skal sammensætte udvalg osv. Er det virkelig betryggende, at vi kører videre med sådan et system ud fra de forudsætninger?

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Eksempler fra materialet gør naturligvis indtryk, og det, man kan sige jeg bibringer her som hovedargument, er jo det forhold, at man med den største brøks metode kan risikere, at et parti, som får over 50 pct. af stemmerne, ikke får majoritet, og det synes jeg er nok så væsentligt et problem.

Kl. 18.40

De eksempler har jo ikke været fremdraget, så derfor kan man altså sige, at det jo lige så godt kunne have været i eksempelsamlingen, man nu har fremdraget eksempler på, at nogen, der ligger lige på kanten af 50 pct., opnår over 50 procents repræsentation. Derved kan man altså sige, at eksempelsamlingen jo ikke er fuldstændig, for der er også de andre eksempler.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Det gjorde indtryk på mig, at hr. Christian Wedell-Neergaard sagde, at Elklits udtalelser gjorde stærkt indtryk på hr. Christian Wedell-Neergaard, og så tilføjede han umiddelbart: men vi bevarer i øvrigt den d'Hondtske metode. Jeg synes ikke rigtig, det hænger sammen, for det, der gør indtryk på professor Elklit, en stor mand i Danmark, er altså også noget, der har gjort stærkt indtryk på den konservative ordfører, men dog ikke så stærkt et indtryk, at han kunne lytte til professor Elklit. Det forstår jeg ikke helt, men det kan være, der er en forklaring på det –

for det er vel ikke bare for at bevare noget for at bevare det. Det er ligesom det, jeg får indtrykket af.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Nej, det er det bestemt ikke. Når jeg siger, at Elklit gør indtryk, så er det, fordi Elklit gør opmærksom på nogle af de problemer, der er med den d'Hondtske metode, og det anerkender jeg hundrede procent, ligesom der også er problemer med den største brøks metode. Så der er jo altså problemer med begge metoder. Og i den situation, vi står i nu, er det altså sådan, at vi gerne deltager i diskussionen af valgsystemer, men vi mener bare ikke, det lige er tid at lave det om her og nu.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken. Jeg giver ordet til hr. Ole Glahn.

Ole Glahn (RV):

Lad det være sagt med det samme i relation til dette beslutningsforslag, som vi fra Det Radikale Venstres side er medforslagsstiller til, at vi mener, at det i høj grad er nødvendigt, at vi får rettet op på den urimelige og principielt meget betænkelige og udemokratiske opgørelsesmetode til kommunal- og regionsvalg.

Vi har her i Folketinget en pligt til at arbejde for de demokratiske principper. Et af de principper er i fagkredse somme tider kaldt afspejlingsteorien, og den består i, at det, som befolkningen vil, gerne skulle afspejle sig i Folketinget, og det skulle også gerne afspejle sig i kommuner og regioner.

Når vælgerne stemmer ved de kommunale og regionale valg, forventer de, at deres valg kommer til at sætte sin konsekvens i sammensætningen af kommunalbestyrelse henholdsvis regionsråd. De forventer, at den metode, man teknisk fordeler mandater til partierne på, foregår på en sådan måde, at alle stilles lige og dermed ikke, at nogen partier favoriseres.

Men den forventning kan ikke opfyldes. For det er sådan, at den nuværende kommunale valglov anvender fordelingsmetoden, den d'Hondtske metode, som har navn efter skaberen af metoden, og denne metode favoriserer helt tydeligt de store partier på de små partiers bekostning.

Konsekvenserne heraf kan være voldsomme. Vi har set det efter sidste kommunalvalg, hvor